

Llegendes de les coves de Sitges

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Sitges

Coordenades:

Latitud: 41.221
Longitud: 1.77091
UTM Est (X): 396977
UTM Nord (Y): 4564019

Classificació

Número de fitxa 08270 - 573
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle Sense data
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Laia Massansalvador Soler
Data de registre de la fitxa: dl., 18/09/2006 - 02:00

Descripció

Arran de la carretera que va a Vilanova, prop de la platja, s'obren uns cataus espeleològicament poc importants, coneguts pels sitgetans per "les coves". Tot i la insignificança geològica, la fantasia els ha fet tema de llegendes i escenari de meravelles. Segons diuen, aquestes coves eren llarguíssimes, formaven una xarxa de galeries i de mines subterrànies que arribaven més enllà de Vilanova i la Geltrú. Contenen que una vegada un noiet, fill d'un pescador, mentrestant el seu pare feinejava amb les xarxes, es va

endinsar per les coves i no va saber-ne sortir. El seu pare i gairebé tot el poble es van posar a buscar-lo sense èxit. Al cap de 100 anys el vailet va trobar la sortida, s'havia tornat vell i gairebé havia oblidat la parla.

D'altres llegendes relacionades amb aquestes coves parlen de com els moros que es van fer forts a la ciutat d'Olèrdola van sobreviure al setge del Comte Berenguer de Barcelona, que no els permetia sortir a buscar menjar. A través de coves i conductes subterranis els moros arribaven a la mar per aconseguir peix i marisc a dojo.

Es parla també que a les proximitats de les coves hi ha un immens tresor enterrat dins d'un catau tapat i dissimulat per una roca grandiosa, enmig de la qual hi ha clavada una argolla d'or massís gruixut. La cambra del tresor, segons alguns, es troba al fons del mar, i d'altres parlen que a l'infern. La roca que guarda l'entrada al conducte que du al tresor és a l'altra banda d'un pont cobert de molsa, i s'enfonsa així que algú hi posa el peu. Conten que quatre homes enlluernats per l'argolla van decidir creuar el pont de molsa. Aquest es va enfonsar de seguit enduent-se als quatre ambiciosos a l'abisme, després la molsa va tornar a créixer i els quatre homes no van poder sortir mai més.

Una altra llegenda emplaçada en les coves de Sitges explica que en les parets hi ha encastats dotzenes de gegants immobilitzats que tenen la missió de guardar els tresors de les coves, només es mouen quan algú intenta profanar les coves. És llavors que els gegants es precipiten damunt dels ambiciosos. Sols la nit de Sant Joan, qui vulgui pot entrar a les coves i agafar les riqueses que hi ha amagades, això sí, han de saber sortir abans de que la màgica nit finalitzi.

Conten que hi havia una vegada dos fadrins que estaven bojament enamorats d'una pubilla molt rica. La pubilla, però, no sabia quin triar, així que va decidir que es casaria amb aquell qui li portes la flor més bonica, que floreix dins de les coves la nit de Sant Joan. Els valents pubills es van endinsar a les coves la nit de Sant Joan, i buscant, buscant, se'ls van fer les 12 de la nit, l'hora en què els gegants guardians de les coves prenen vida. Dels dos nois, sols un va poder sortir, i de tant espantat, va decidir no casar-se amb la pubilla, sinó que es va fer monjo de l'abadia de Montserrat. El jove va vendre tots els seus béns i va fer aixecar una capelleta a la Mare de Déu de Gràcia, en agraïment a la gràcia d'haver-lo fet sortir en vida d'aquell mal pas.

Conten que a l'ermita hi havia penjat un retauló que figurava el miracle que va motivar la construcció de la capelleta. Per últim, també s'explica que sota el mar que separa Sitges de les Illes Balears existeix un món minúscul, fet de riqueses i d'una bellesa extraordinària, al qual sols s'hi pot accedir a través de les coves de vora Sitges. Aquest món és paral·lel al nostre, amb rius, muntanyes, animals i persones que sols es diferencien de nosaltres per la mida, són minúsculs.

Bibliografia

- AAVV. (2006). "El massís del Garraf un espai natural".
AMADES, J. (2004). "Llegendes de Sitges". Ed. El Mèdol.Tarragona.